

Žalba se podnosi putem e-komunikacije na sudsku upravu jer mi nije omogućeno izravno u sudski spis, molim HITNO ULAGANJE U SPIS I OBJAVU NA OGLASNOJ PLOČI SUDA i postupanje sukladno Zakonu i Ustavu RH, kao i prema odredbama Europskog prava

Trgovački sud u Splitu

St 770/2011-2569

Stečajni dužnik: Credo banka d.d. u stečaju, OIB; 94141384086, Split, Bihaćka 2 (rješenjem suda određen upis Stečajna masa iza Credo d.d. u stečaju)

MILENKO TURUDIĆ, OIB: 84879294943, Kralja Tomislava 13, 32221 Cerić – Nuštar
(Podnositelj žalbe / osoba sa pravnim interesom)

D O P U N A Ž A L B E

**Podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj
St-770/2011-2569 od 13.10.2025.**

Dana 13.10.2025. godine Trgovački sud u Splitu objavio je na e-oglasna ploča suda Rješenje poslovni broj St 770/2011-2569 kojim se određuje upis Stečajne mase u sudski registar. Upis Stečajne mase iza Credo banka d.d. u stečaju upisuje se, sukladno zakonu NAKON PRAVOMOĆNOSTI SUDSKOG RJEŠENJA O ODREĐIVANJU UPISA. Milenko Turudić u zakonskom je roku dana 28.10.2025. godine podnio žalbu protiv rješenja broj St 770/2011-2569 koje je objavljeno 13.10.2025. godine pa ono nije ni pravomoćno ni ovršno.

Prema odredbama čl. 133. st 2. Zakona o parničnom postupku „Dostava objavljena na e-Oglasnoj ploči sudova smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana objave.“

Člankom 111 st. 1. ZPP-a rok počinje teći sljedećeg dana od kad je dostava obavljena. Člankom 357. ZPP u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona (SZ) – rok za žalbu protiv rješenja je 8 dana od obavljene dostave.

Posljednji dan roka podnošenja žalbe protiv pobijanog rješenja ističe 29.10.2025. godine u 23 sata i 59 minuta. Stoga podnositelj žalbe u zakonskom roku podnosi žalbu i dopunu žalbu protiv pobijanog rješenja. Žalbom i dopunom žalbe ukazuje na grubu nezakonitost postupanja stečajne upraviteljice i Trgovačkog suda u Splitu (kojima ostali sudionici postupka uopće niti ne trebaju, što proizlazi iz čitavog tijeka postupka), i pobija rješenje o upisu Stečajne mase u sudski registar u cijelosti iz svih zakonom i Poveljom EU, te Ugovorom o funkcioniranju Europske unije, razloga.

Prvenstveno podnositelj žalbe ističe KAKO IMA AKTIVNU LEGITIMACIJU ZA PODNOŠENJE ŽALBE primjenom nadređenog prava Europske unije i primjenom čl. 357. st. 1. ZPP-a.

„Žalbu može izjaviti stranka koja je pogođena odlukom suda.“ Obzirom da se u odnosu na Milenka Turudića vodi više sudskih parnica, ovršnih i građanskih, i on ujedno vodi više parnica protiv stečajnog dužnika, on je neposredno pogođen pravnim učinkom rješenja o upisu stečajne mase, jer to rješenje određuje tko uopće ima procesnu sposobnost i pravni kontinuitet u tim postupcima. **Takva situacija stvara aktivnu legitimaciju podnositelja žalbe jer je osoba čija su prava i obveze izravno pogođene određene i mijenjane pobijanim rješenjem.**

Podnositelj žalbe je ovršen od strane stečajnog dužnika, i on osobno sudjeluje u niz parnica koje ili vodi stečajni dužnik protiv njega ili on protiv stečajnog dužnika, čime je neposredno OSOBNO pogođen pravnim učinkom rješenja o upisu stečajne mase, jer to rješenje određuje tko uopće ima procesnu sposobnost i pravni kontinuitet u tim postupcima. Dakle, Zakon o parničnom postupku propisuje da je dovoljno „da je pobijana odluka proizvela neposredne učinke prema podnositelju žalbe, nije nužno da je podnositelj žalbe formalna stranka u postupku u kojem je odluka donešena.“

Obzirom da pobijano rješenje o upisu stvara „novu“ stečajnu masu koja bi trebala zastupati bivšu banku s kojom je podnositelj žalbe u više sporova, to izravno određuje tko je protivnik Milenka Turudića u svim parnicama i ovrhama – dakle IMA NEPOSREDAN INTERES ZA PODNOŠENJE ŽALBE. Isto i pravna stajališta Visokog trgovačkog suda RH:

„Osoba koja nije formalna stranka u postupku, ali je odlukom neposredno pogođena u svojim pravima, ima pravni interes i aktivnu legitimaciju za izjavljivanje žalbe.“

„Za postojanje aktivne legitimacije nije odlučno formalno svojstvo stranke u postupku, nego učinak odluke na prava i obveze fizičke ili pravne osobe.“

„Kada rješenje o upisu proizvodi pravne učinke prema trećoj osobi koja se protiv tog učinka ne može na drugi način zaštititi, ta osoba ima pravni interes za izjavljivanje žalbe.“

Pravo Milenka Turudića na podnošenje žalbe (za kojeg je i stečajna upraviteljica navela da je sudionik više sporova u kojima je stečajni dužnik strankau postupku) proizlazi i iz prava Europske unije – Odluka Europskog suda za ljudska prava Brumărescu v. Romania, 28342/95 „**Sud je utvrdio da se svaka osoba čija imovinska prava ovise o sudskoj odluci mora smatrati „pogođenom“ i ima pravo na učinkoviti pravni lijek, neovisno o formalnom statusu u postupku.**“

Kako rješenje o upisu nepostojeće „Stečajne mase iza Credo banke d.d.“ izravno određuje tko je u tim postupcima procesni nasljednik i tko može nastupati kao vjerovnik čime se neposredno utječe na pravni položaj podnositelja i na njegova imovinska prava, on, sukladno propisima Europske unije čije pravo je nadređeno u odnosu na nacionalno pravo, ima pravo i aktivnu legitimaciju za izjavljivanje žalbe, sukladno čl. 357. st. 1. ZPP-a i ustaljenoj sudskoj praksi.

Žalba je podnosena u zakonskom roku koji istječe 29. listopada 2025. godine, a isto tako i dopuna žalbe, sve sukladno odredbama čl. 133. stav. 2. Zakona o parničnom postupku i članku 6. Stečajnog zakona.

Trgovački sud u Splitu donio je dana 13. listopada 2025. godine rješenje broj St 770/2011-2569 kojim se navodno osniva i upisuje nepostojeća „Stečajna masa iza Credo banka d.d. u stečaju“. Rješenje je objavljeno 13. listopada 2025. u 12:36 sati na e-Oglasnoj ploči sudova. Prema članku 133. st. 2. ZPP-a dostava se smatra obavljenom istekom osmog dana od objave, dakle 21. listopada 2025. godine. Rok za žalbu teče od 22. listopada 2025. i istječe dana 29. listopada 2025. godine.

Unatoč toj činjenici, Trgovački sud u Splitu je pobijano rješenje dostavio sudskom registru Trgovačkog suda koji je 16. listopada 2025. godine donio rješenje Tt 25/15249-2 i naredio upis u sudski registar nepostojeće stečajne mase, a registarski odjel suda proveo je upis 17. listopada 2025. godine – prije nego što je rješenje o osnovi upisa uopće postalo pravomoćno.

Takvo postupanje Suda i uređujućih sudaca predstavlja GRUBO I SVJESNO KRŠENJE ZAKONA. Sud nije smio, niti omogućiti niti provestu provedbu akta koji nije ni pravomoćan ni izvršan.

Člankom 348. Zakona o parničnom postupku propisano je da ŽALBA ODGAĐA IZVRŠENJE RJEŠENJA, ako zakonom nije propisano drugačije. Budući da Stečajni zakon ne sadrži odredbu koja bi dopustila izvršenje prije pravomoćnosti, provedba upisa je NEZAKONITA, NIŠTETNA I NE PROIZVODI PRAVNE UČINKE.

Člankom 5. i 115. Ustava RH propisano je: **SVE ODLUKE SUDOVA MORAJU BITI DONESENE U SKLADU SA ZAKONOM I USTAVOM.**

Sud je po službenoj dužnosti dužan spriječiti provedbu akta koji nije pravomoćan. Izvršenje rješenja prije nego što su stranke i osobe sa pravnim interesom mogle iskoristiti pravni lijek predstavlja povredu načela vladavine prava i pravne sigurnosti.

Ovakvo postupanje suda i sudskog registra je ČISTI PRESEDAN i ukazuje na moguću korupciju, dok nezakonito postupanje nije sporno, obzirom da je i odluka o upisu i odluka o provedbi protivna Zakonu, Ustavu i nadređenom Europskom pravu.

U pobijanom rješenju sud se pozvao na čl. 284. st. 4. i 5. SZ-a i čl. 438 i čl. 441 SZ-a kako bi opravdala upis „Stečajne mase iza Credo banke d.d.“ nakon što je banka već brisana 10.10.2025. godine rješenjem broj Tt-25/15167-2.

Ti članci Stečajnog zakona primjenjivog na konkretnu pravnu stvar uopće ne daju osnovu za osnivanje novog subjekta (Stečajnim zakonom koji se primjenjuje na ovaj postupak navedeno nije bilo propisano), već uređuju tehnička pitanja prijenosa predmeta između sudova i primjenu prijelaznih odredbi, ali NE DOPPUŠTAJU PONOVI UPIS PRAVNE OSOBE KOJA JE BRISANA IZ SUDSKOG REGISTRA I PRESTALA JE POSTOJATI.

Pobijano rješenje temelji se na odredbama koje po svojoj prirodi ne mogu biti pravni temelj za ponovno upisivanje brisanog pravnog subjekta.

Čl. 284. st. 4. i 5. SZ-a odnose se na nastavak postupka u slučaju prijenosa nadležnosti ili promjene suda, a ne na mogućnost stvaranja nove stečajne mase iza subjekta koji je već zaključen i brisan iz sudskog registra.

Čl. 438. i 441. SZ-a predstavljaju prijelazne i završne odredbe – njihova svrha je samo propisati koji se zakon primjenjuje na postupke otvorene prije 1. rujna 2015. godine, ne i proširiti ovlasti suda.

Na stečajni postupak otvoren 2011. primjenjuje se Stari Stečajni zakon (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10 i 25/12) u odnosu na stečajnog dužnika Credo banka d.d. u stečaju – broj predmeta St-770/2011 – znači da je stečaj otvoren 2011. godine. Tada je na snazi bio Stečajni zakon (NN 44/96 i kasniji). Sve pravne posljedice otvaranja, vođenja i zaključenja tog postupka uređene su tim zakonom.

Novi Stečajni zakon je (NN 71/15) – prijelazne i završne odredbe čl. 438. i 441.

Sud se sad poziva upravo na članke 438. i 441. SZ/15, no oni ne daju ovlast za ponovno osnivanje brisanog subjekta, nego samo propisuju što se događa s postupcima koji su bili u tijeku na dan stupanja na snagu novog zakona (1. rujna 2015.).

Ti članci kažu:

čl. 438. st. 1. SZ/15:

„Postupci otvoreni prema odredbama Stečajnog zakona („Narodne novine“, broj 44/96 i dr.) dovršit će se po odredbama toga zakona.“

čl. 441. SZ/15:

„Ovaj zakon stupa na snagu 1. rujna 2015., a postupci otvoreni prije toga datuma dovršit će se po dosadašnjem zakonu.“

Dakle, sve radnje u predmetu Credo banka d.d. u stečaju moraju se i dalje voditi po Stečajnom zakonu iz 1996.

Zato je sud pogrešno primijenio materijalno pravo kada se pozvao na novi SZ/15 (čl. 289., 438., 441.), jer taj zakon nije bio na snazi kad je postupak otvoren, ne predviđa retroaktivnu primjenu, i ne može „oživjeti“ stečajnu masu koja je već zaključena i brisana prema starom zakonu.

Sud se stoga ne može pozivati na odredbe novog zakona kako bi retroaktivno stvarao nove subjekte, **jer je time primijenio zakon retroaktivno i protivno članku 90. Ustava Republike Hrvatske.**

Sud je dakle, donio pobijano rješenje pozivanjem na neprimjenjive odredbe čime je stvorio pravnu fikciju kojom je nepostojećem subjektu dao novi identitet i sposobnost djelovanja čime je počinjena bitna povreda čl. 2. ZPP-a, čl. 3. ZTD-a i čl. 5. Ustava RH.

Iz opisanih razloga sud drugog stupanja MORA PO SLUŽBENOJ DUŽNOSTI utvrditi da je došlo do grube povrede prava i donijeti odluku da je pobijano rješenje NIŠTETNO *ex lege* (ništa ne može proisteci iz ništetnog).

„Budući da se ovim postupkom zadire u temeljna načela prava Unije (pravnu sigurnost, legitimna očekivanja, pravo na učinkovitu pravnu zaštitu) podnositelj žalbe se poziva na čl. 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i traži da Visoki trgovački sud Republike, kao sud posljednjeg stupnja, zatraži od Europske unije tumačenje

„je li dopušteno nacionalnim sudovima ponovno oživljavati pravne osobe koje su pravomoćnim sudskim odlukama prestale postojati i brisane su iz sudskog registra.“

„narušava li načelo pravne sigurnost i povjerenja u rad sudova različita primjena zakona u nacionalnom pravu, i provedba sudskih odluka prije njihove pravomoćnosti i ovršnosti, osim ako nije zakonom izričito propisano da žalba ne odgađa izvršenje sudske odluke“

Sudski registar proveo je upis tzv. Stečajne mase iza Credo banke d.d. u sudski registar 16. listopada 2025. godine, iako je rješenje o upisu doneseno dana 13. listopada 2025. godine, i prema uputi o pravnom lijeku ne može postati pravomoćno prije isteka roka za žalbu.

Prema navedenom, rješenje o upisu nije moglo postati izvršno jer pravomoćnost nije nastupila a ipak je provedba upisa u sudski registar obavljena već 13. listopada 2025. godine i objavljena 17. listopada 2025. godine.

To znači da je sud bez čekanja isteka žalbenog roka prosljedio rješenje o upisu i nalog registarskom odjelu – ŠTO PREDSTAVLJA GRUBU POVREDU ČL. 348. I ČL. 354. ZPP-A U VEZI S ČL. 6. SZ-A. (Rješenje se ne mogu izvršavati i provoditi dok nisu pravomoćna).

Takvim postupanjem grubo se krši načelo pravne sigurnosti i zabrana prejudiciranja žalbenog postupka.

Sud je time prekoračio granice svojih ovlasti i povrijedio načelo vladavine prava (čl. 3. Ustava RH) i pravo na učinkoviti pravni lijek (čl. 13. Konvencije o temeljnim ljudskim pravima i čl. 47. Povelje EU).

Takva provedba upisa (bez iskazane pravomoćnosti osnove za upis) ništetna je *ex tunc*, a svi učinci upisa ne mogu proizvoditi pravni učinak i moraju se poništiti jer je upis izvršen na temelju nepravomoćnog sudskog akta.

Sud je dužan naložiti sudskom registru da izvrši povrat u prijašnje stanje i ukine provedene radnje jer se iste temelje na nepravomoćnoj sudskoj odluci. Sud je dužan po službenoj dužnosti spriječiti provedbu akta koji nije pravomoćnog.

Izvršenje rješenja prije nego li je istekao žalbeni rok i pravo na podnošenje pravnog lijeka predstavlja povredu načela vladavine prava i pravne sigurnosti, radi čega je NUŽNO provesti ukidanje nezakonitog upisa u sudski registar. Čak se i žalba protiv rješenja o upisu u sudski registar može podnijeti do 3. studenog 2025. godine, a stečajna upraviteljica već poduzima radnje kao da ima sva ovlaštenja. Navedeno ukazuje kao da su već sve radnje unaprijed ugovorene i isplanirane, i kao da mišljenje i stavova osoba iskazanih u žalbi, koje imaju pravni interes na podnošenje pravnog lijeka, i kao da zakonske odredbe – sudu i stečajnoj upraviteljici nisu važne.

Nezakonitost postupanja u ovom postupku je dvostruka:

1. Ne postoji pravni temelj za postojanje ili upis tzv. stečajne mase iza brisane Credo banke u stečaju d.d. (pravni oksimoron)
2. Čak i kad bi osnov i temelj za upis postojao, rješenje o upisu nije se moglo provesti prije njegove pravomoćnosti

Takvim postupanjem Sud je prekršio temeljne odredbe čl. 115. st. 3. Ustava RH koji propisuje (suci su vezani Ustavom i Zakonom), čl. 5. Ustava RH kojim je propisano načelo zakonitosti, i članak 348. ZPP-a, čl. 13. Europske konvencije za ljudska prava i čl. 47. Povelje o temeljnim pravima (pravo na učinkoviti pravni lijek). Dakle, nacionalni sud je izravno prekršio ne samo nacionalno pravo nego i pravo Europske unije koje je nadređeno pravo, a pobijana odluka je u izravnoj suprotnosti sa pravom Unije i narušava načelo pravne sigurnosti.

U konkretnom slučaju ne radi se o pogrešci suda već se radi o svjesnom i grubom, namjernom kršenju zakona.

Naslovni sud je jako dobro znao da rješenje od 13. listopada nije ni pravomoćno ni izvršno, unatoč tome je prosljedio nalog registarskom sucu za upis koji je ISTOGA DANA izvršio upis u sudski registar. Upis u sudski registar objavljen je 17. listopada 2025. godine stvarajući dojam zakonitosti tamo gdje pravne osnove ni zakonitosti uopće nema.

Takvim postupanjem sud je oživio pravno nepostojeći subjekt koji sada pod lažnim identitom ima ovlasti poduzimati pravne radnje što ima sve značajke ništetnog pravnog čina po čl. 322 Zakona o obveznim odnosima i zlouporabe ovlasti službene osobe po članku 291. Kaznenog zakona.

Slijedom svega iznijetog, tražim da se ova Dopuna uvrsti u spis i priklopi Žalbi od 28.10.2025. godine, te da Visoki trgovački sud odlučujući po žalbi:

1. Usvoji žalbu protiv rješenja poslovni broj St 770/2011-2569 u cijelosti sukladno žalbenim razlozima
2. Utvrdi da je provedba rješenja poslovni broj St 770/2011 -259 u sudski registar prije njegove pravomoćnosti nezakonita i ništetna
3. Da naloži uspostavu prijašnjeg stanja i obustavi radnji stečajne upraviteljice dok se o žalbi i dopuni žalbe pravomoćno ne odluči
4. Da pokrene nadzor nad Trgovačkim sudom u Splitu i registarskim odjelom toga suda zbog grubog kršenja zakona i zbog povrede prava na pravni lijek
5. Da obavijesti Ministarstvo pravosuđa i Državno sudbeno vijeće radi utvrđenja odgovornosti odgovornih osoba

Navedeno iz razloga jer Sud koji provodi nepravomoćno sudsko rješenje ne postupka u skladu sa zakonom – već postupka protiv Zakona. Takav čin nije i ne može biti proceduralna pogreška već predstavlja povredu temeljenog ustavnog načela vladavine prava.

Podnositelj žalbe očekuje od Visokog trgovačkog suda da bude korektiv prvostupanjskom sudu i da najoštrije sankcionira nezakonite radnje, te da vrati povjerenje u sudstvo i pravni poredak Republike Hrvatske. Podnositelj žalbe ujedno ističe kako je o predmetnom slučaju obavijestio i Europsku komisiju prijavom protiv institucija Republike Hrvatske koje grubo krše nacionalni zakon i pravo EU, nanošenjem štete građaninu pojedincu.

Datum: 29.10.2025.

Milenko Turudić